

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 02.02.1978, sp. zn. 11 Co 436/77, ECLI:CZ:KSUL:1978:11.CO.436.1977.1

Číslo: 15/1980

Právní věta: Rozhoduje-li soud o určení otcovství a zároveň o výchově a výživě nezletilého dítěte (§ 113 odst. 2 o. s. ř.), které je v pěstounské péči, musí rozhodnout o tom, zda tato dříve nařízená pěstounská péče tohoto dítěte potrvá nadále. Účastníky řízení jsou tu v řízení o výchově výživě pěstoun (pěstouni) nezletilého dítěte a v řízení o výživu dítěte i národní výbor, který vyplácí příspěvek na úhradu potřeb dítěte v pěstounské péči podle ustanovení § 5 odst. 1 zákona č. 50/1973 Sb.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 02.02.1978

Spisová značka: 11 Co 436/77

Číslo rozhodnutí: 15

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Pěstounská péče, Rozhodnutí soudu, Určování otcovství, Výchova dítěte, Výživné dítěte

Předpisy: 99/1963 Sb. § 113 odst. 2 50/1973 Sb. § 5 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud v Děčíně rozsudkem rozhodl, že žalovaný je otcem nezletilé žalobkyně, která je v pěstounské péči manželů J. T. a R. T., a současně uložil žalovanému, aby přispíval na výživu dítěte k rukám ONV v J. částkou 200,- Kčs měsíčně.

Žalovaný v odvolání vytýkal neúplnost řízení u soudu prvního stupně, spočívající zejména v tom, že nebyla bezpečně ověřena skutečnost, že žalovaný měl s matkou dítěte jen ojedinělý styk v době, kdy matka dítěte již byla těhotná.

Krajský soud v Ústí na Labem rozsudek soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí.

Z odůvodnění:

Soud prvního stupně vycházel ve svém rozhodnutí o určení otcovství ze zjištění, že matka žalobkyně souložila se žalovaným počátkem července 1973 a v době pozdější, a protože se neprokázalo tvrzení žalovaného, že je neplodný (znalecký důkaz vyzněl v opačný závěr), a ani krevní zkouška žalovaného nevyloučila, žalobě vyhověl.

Podle ustanovení § 54 odst. 2 zák. o rod. se za otce považuje muž, který s matkou dítěte souložil v době, od které neprošlo do narození dítěte méně než 180 a více než 300 dnů, pokud jeho otcovství závažné okolnosti nevylučují.

Tato doba proběhla v projednávané věci od 8. 5. 1973 do 5. 9. 1973.

V řízení o určení otcovství matka nezletilé žalobkyně uváděla, že měla styky se žalovaným od počátku července 1973 nadále. Naproti tomu před zahájením tohoto řízení u soudu péče o nezletilé děti tvrdila, že se stýkala se žalovaným od května do podzimu 1973; žalovaný tehdy vypověděl, že se s matkou dítěte stýkal pouze jednou kolem 20. 7. 1973. Uvedená rozporná tvrzení bylo tedy nutno v řízení o určení otcovství osvětlit, pokud by došlo k tvrzenému styku nebo i k dalším stykům až v měsíci červenci 1973, pak by pravděpodobně šlo o dítě předčasně narozené; tomu však nenasvědčuje obsah porodopisu, založeného ve spise. Matka dítěte by proto měla být podrobněji slyšena o tom, kdy se vůbec se žalovaným začala stýkat a za jakých okolností. Matka nezletilé žalobkyně sama ve svých výpovědích na různých místech připustila styky s dalšími muži, zejména s M. B., s nímž údajně měla známost před žalovaným. Bylo tedy třeba zjistit bližší údaje o tomto muži, které by jej pomohly identifikovat a vypátrat, a poté jej vyslechnout jako svědka, aby bylo možno zjistit, zda soulože matky dítěte s ním spadají do kritické doby před narozením dítěte či nikoliv. Matka nezletilé žalobkyně dále sama uvedla, že se stýkala po žalovaným i s A. S., že však již tehdy byla těhotná. I ohledně tohoto muže bylo třeba zjistit, zda tyto styky proběhly v kritické době či nikoliv a zda je předpoklad, že v době, kdy s ním došlo, byla matka žalobkyně již těhotná. Na základě takto zjištěných poznatků mělo být řízení doplněno posudkem znalce porodníka, který může zodpovědět otázku, z kterého časového období styků lze předpokládat narození dítěte s přihlédnutím k údajům uvedeným v porodopisu, a zda tedy otcovství žalovaného není vyloučeno. Pokud by se ukázalo, že do tohoto období připadají soulože matky žalobkyně s dalšími muži, pak se v zájmu zjištění materiální pravdy jeví vhodné dále rozšířit znalecké dokazování např. provedením krevní zkoušky i ohledně bílých krvinek (HL antigeny), případně i zkouškou dědičně biologickou, a to především u žalovaného, a pokud to bude zapotřebí, pak i u dalších mužů, jejichž otcovství by mohlo přicházet v úvahu.

Úplné zjištění skutečného stavu věci se tedy neobejde bez dalšího dokazování.

S řízením o určení otcovství je spojeno i řízení o výchově a výživě dítěte (§ 113 odst. 2 o. s. ř.).

V současné době je nezletilá žalobkyně v pěstounské péči. Pokud by bylo žalobě o určení otcovství vyhověno, je tedy nutno při řešení otázky výchovy nezletilé žalobkyně rozhodnout i o tom, zda tato pěstounská péče nadále potrvá či nikoliv. V tom případě je nutno přibrat do řízení o výchově a výživě jako účastníky i pěstouny dítěte, neboť i jich se toto řízení týká (§ 94 odst. 1 o. s. ř.). zatím však soud o výchově nezletilé žalobkyně nerozhodl a pěstouny za účastníky řízení nepovažoval.

Na dítě je tu vyplácen příspěvek na úhradu osobních potřeb dítěte příslušným okresním národním výborem podle ustanovení zákona č. 50/1973 o pěstounské péči. Nárok na výživné by proto přecházel do výše poskytnutých částek na stát (§ 7 citovaného zákona). Bude proto třeba i tento národní výbor přibrat do řízení jako účastníka řízení o výživném.

Z těchto důvodů nebyly zatím v projednávané věci shledány předpoklady pro potvrzení či změnu rozsudku soudu prvního stupně; proto nezbylo než jej zrušit a věc vrátit tomuto soudu k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí (§ 221 odst. 1 písm. a, d) o. s. ř.).